

Mẹ Đầu Thai Làm Gà Bị Con Trai Giết Thịt Cúng Giỗ Cho Mẹ

Sư cô pháp danh là Diệu Thanh, hiện giờ cô đang tu học tại Lâm Đồng, Đà Lạt. Sư cô kể lại rằng mẹ sư cô là bà Mười, cha thì hay sát sanh hại vật. Ông thích mời bạn bè về nhà chơi rồi giết vật để đãi khách, trong khi mẹ lại hết lời khuyên cha cô nên ăn chay niệm Phật nhưng ông không nghe theo.

Có một lần vào kỳ nghỉ hè, ông bà Mười cùng người cháu ngoại tên Hòa ra Vũng Tàu để nghỉ mát. Ngoài Vũng Tàu có nhà người quen, nhà đưa cháu bà con tên là Bê gọi bà bằng dì.

Tối hôm đó khi ngủ ở khách sạn, bà Mười nằm chiêm bao thấy cậu Bê đến mời hai ông bà đến nhà ăn đám giỗ mẹ mình. Trong giấc mơ, bà thấy hai người đến nhà cậu Bê dự tiệc giỗ, khi đó cậu Bê đem ra chén nước có in hình bông súng nói:

– Dì với dựng súc miệng đi rồi vô bàn ăn tiệc với tụi con, hôm nay đám giỗ mẹ con.

Bà Mười nhìn sau bếp mới nói:

– Bữa nay tụi bây nấu gì để cúng giỗ cho mẹ tụi bây vậy?.

Vừa nhìn ra sau thì bà thấy mẹ cậu Bê bị cắt cổ ngang và bị cắt đứt hết một cánh tay, còn một cánh tay treo ở xà ngang. Bà Mười mới hoảng hốt la lên:

– Trời ơi, sao mà y giết mẹ mà y để cúng giỗ cho mẹ mà y vậy Bê?.

Nói xong rồi bà la lên thất thanh. Mộng đến đây, do sợ quá nên bà tỉnh giấc. Lúc tỉnh dậy, bà kể toàn bộ giấc mơ cho chồng nghe: – “Ông ơi, sao tui nằm chiêm bao thấy kỳ lạ quá, thấy thằng Bê nó mời hai vợ chồng mình đi ăn đám giỗ. Nó đem chén nước có hình bông súng cho mình súc miệng. Tui ra bếp thấy vợ nó cắt cổ mẹ nó làm giỗ ông à, chỉ còn một cái tay, cái tay kia vợ nó xé làm gỏi rồi....”. Ông Mười bảo: – “Chỉ là mơ không có thật, thức dậy là tỉnh rồi còn gì phải sợ nữa, bà suốt ngày toàn chiêm bao bậy bạ”.

Bà Mười kể thấy chồng vẫn không nghe, nên bà mới gọi cháu ngoại (Hòa) kể cho nó nghe để bớt sợ.

Không ngờ đến 7 giờ sáng hôm sau thì cậu Bê đến khách sạn, thưa rằng:

– Dì Mười dưỡng Mười ơi, bữa nay là đám giỗ mẹ con. Con mời dì dưỡng đến nhà con dự tiệc giỗ.

Bà Mười nghe qua mới giật mình sao mà giống trong mơ quá. Trong khi đó, hai ông bà chỉ vô tình đi Vũng Tàu nghỉ mát cùng cháu ngoại chơi mùa hè thôi, chớ không hề biết ngày giỗ kỵ của mẹ cậu Bê này. Bà nói với ông Mười:

– Đó, thấy chưa ông, thấy chưa, chiêm bao tui thấy hay chưa.....

Ông Mười quay sang khều bà:

– Thôi bà, bà giữ dùm cái miệng bà lại đi, đừng có nói bậy nói bạ. Người ta nghèo khổ, đến ngày giỗ mẹ người ta. Người ta có lòng mời thì mình nghĩ tình nhín chút thời gian đến dự, chứ khước từ thì người ta tủi thân.

Ông quay sang nói với cậu Bê:

– Không sao đâu con, con về đi. Khoảng 9-10 giờ dì dưỡng sẽ ghé qua dự giỗ.

Đến hơn 9 giờ sáng, ông Mười kéo bà Mười đi đến nhà cậu Bê thì bà bảo:

– Thôi tui sợ lắm, rõ ràng tui thấy là đám giỗ má thằng Bê, tui nó giết má nó để cúng giỗ cho má nó mà. Tui sợ lắm, tui không đi đâu, ông đi một mình đi.

Ông Mười nói:

– Chiêm bao chỉ là mộng, đâu có thật đâu mà bà lo. Đi đi, có tui đây nè bà đừng có sợ gì cả.

Sau cùng thì ông cũng dẫn được bà Mười cùng cháu ngoại ghé sang nhà cậu Bê dự đám giỗ. Vừa đến nhà, ngồi vào ghế thì cậu Bê mới rót nước vào hai cái tách:

– Con mời dì dưỡng uống miếng nước xúc miệng rồi vô bàn ăn cơm với tui con.

Nhìn vào tách nước, quả nhiên trên tách có in hình bông súng. Bà Mười lên tiếng:

– Đó ông thấy chưa, hồi hôm tui nói rồi, y hết như vậy luôn.

Ông Mười khều nhẹ:

– Bà làm ơn giữ cái miệng lại dùm tui đi.

Bị chồng nói hoài nên bà hậm hực:

– Vậy đề tui ra đàng sau coi tui nó làm cái gì để cúng má nó?

Khi bà đi ra phía sau nhà bếp thì thấy ở cây xà ngang nhà bếp treo tòn ten một con gà đã bị cắt cổ, chỉ còn một cánh. Còn cánh gà kia thì bị cô vợ cậu Bê đem xé phay trộn gói rồi. Bà la lên:

– Ông Mười ơi, đúng rồi đó, con gà này chỉ còn có một cánh à. Trong chiêm bao tui thấy rõ ràng, nó làm thịt mẹ nó rồi nó cắt cổ treo ở trên xà ngang, chỉ còn một cánh tay, cánh tay kia bị vợ thằng Bê nó xé trộn gói rồi. Bây giờ xảy ra y hết như vậy luôn.

Bà vội kể hết sự tình trong giấc chiêm bao cho gia đình cậu Bê này nghe. Vừa nghe xong thì cậu này rùng mình toát mồ hôi lạnh, đẹp luôn, không ăn không uống gì nữa cả. Cậu chỉ bới ba chén cơm trắng lên cúng mẹ, còn lại thịt gà gì bỏ hết. Cũng từ ngày hôm đó thì cậu Bê cũng ăn chay niệm Phật luôn, vì không ngờ chính mình lại “giết mẹ để cúng giỗ cho mẹ”.

Sau này cả ông Mười cũng phát tâm ăn chay niệm Phật.

Đây là câu chuyện có thật của mẹ sư cô Diệu Thanh.

Chắc Quý vị còn nhớ chúng ta đã từng xem gương Phật pháp nhiệm mầu kỳ 31 có Phật tử Nhật Trung – là người chuyên sát sinh phục vụ cho việc ăn nhậu của mình và khách hàng. Sau đó anh ta và gia đình bị Quả báo ghê gớm. Trong một duyên kỳ ngộ giúp cho anh ta chuyển tâm, cũng là nhờ chứng kiến cảnh gia đình của đồ tể chuyên làm thịt heo bò. Khi Phật tử Nhật Trung nhìn thấy con cháu họ giết chính cha, ông của họ để làm đám giỗ cho ông, thì hoảng kinh báo cho họ biết khiến họ sợ hãi mà đây luôn con heo đã chọc tiết xuống sông, không dám làm thịt cúng nữa rồi sau đó nhờ Thầy lập đàn cầu siêu cho ông. Phật tử Nhật Trung cũng từ đây mà giác

ngộ, sám hối, phát tâm ăn chay niệm Phật, tu hành để giảm trừ nghiệp chướng mà anh ta đã từng tạo tác.

Oan gia tức trái, oán thù sâu nặng. Đời này quý vị được may mắn có thân người, Quý vị ăn thịt heo, gà, vịt thì đời sau con heo, gà, vịt chúng nó tái sinh lại làm người, Quý vị do nghiệp sát mà đọa làm heo thì sẽ bị chúng nó ăn thịt lại. Nhân Quả báo ứng tơ hào không sai. Do đó, ngưỡng mong Quý vị hãy phát tâm Ăn chay, phóng sanh tức là đoạn giới sát, tu thiện. Vì tất cả chúng sanh đều có Phật tánh, đều tham sống sợ chết, đều có tánh linh, bản thân chúng ta cũng vậy thôi. Tâm linh của ta và loài vật không khác nhau, chỉ khác nhau ở hình dáng bên ngoài. Chúng bị đọa nên mới làm súc sinh, còn ta may mắn kiếp trước có tu thiện nên được làm người. Kiếp này không cố gắng tu hành mà còn ăn thịt chúng sanh, không tin Nhân quả, không tích đức tu thiện, thử hỏi kiếp sống tương lai của ta sẽ đọa lạc thế nào đây?

Lời giả dối, hư nguy khiến người ta dễ dàng tin tưởng hơn là sự thật. Phật là bậc đại thánh giác ngộ, Ngài dạy chúng ta nên ăn chay phóng sanh mới khiến cho đời sống chúng ta an vui. Ngài dạy chúng ta niệm Phật cầu sanh Tây phương mới vĩnh viễn thoát khỏi lục đạo luân hồi đau khổ. Trong số chúng ta, nếu bạn đã đọc được bài này ắt là có thiện căn, thiện duyên. Kính mong bạn sớm phát Bồ-đề tâm, ăn chay niệm Phật cầu sanh Cực lạc, quyết một đời này liễu thoát sinh tử, thật là không oan uổng một kiếp sống này.

Nam Mô A Di Đà Phật.

(Diệu Âm Lệ Hiếu tổng hợp từ bài giảng của Sư cô Thích Nữ Như Lan và Phật pháp nhiệm mầu kỳ 31)

